

SLUŽBA KÁZANIA PRI SOBOTNÝCH BOHOSLUŽBÁCH					
Zbor/dátum	3	10	17	24	31
Trnava	K. Badinský	D. Dubovský	O. Krajčovič	F. Varga	K. Badinský
Sereď	L. Juriga	J. Valky	V Trnave	A. Lacika	F. Varga
Piešťany		K. Badinský	F. Varga	K. Badinský	F. Kolesár

PRAVIDELNÉ TÝŽDENNÉ STRETNUTIA		MIESTO	ČAS
Štvrtok	Modlitebné stretnutie	on line	19:00 hod.
	Stretnutie učiteľov sobotnej školy	on line	20:00 hod.
Piatok	Študijná skupina - Evanjeliá	on line	20:00 hod.
Sobota	Sobotná škola		09:00 hod.
	Kázanie z Božieho slova (on-line/ trnava.casd.sk/youtube kanál)		10:45 hod.
	Popoludňajšia pobožnosť		

NARODENINY:

„Ludia, dúfajte v neho v každom čase, vylievajte si pred ním srdce! Boh je našim útočiskom.“ (Žalm 62,9)

Trnava	Sereď	Piešťany
12. Juraj Kaba	4. Edita Srňanová	11. Nina Šandorová
21. Peter Šimúnek		
23. Zuzana Marcinková		

MODLITBY

Na cirkevnej stránke (trnava.casd.sk) je nová sekcia „Modlitby“. Nájdete tam informácie o pravidelných modlitebných stretnutiach, ktoré sa konajú každý štvrtok o 19:00 hod. Stretnutia sú pomocou internetového pripojenia a zúčastníť sa ho môžete kliknutím na nasledujúci link (<https://meet.google.com/pyy-kdcf-tcz>), alebo keď napíšete kazateľovi, pošle vám pozvanie aj s linkom na vašu emailovú adresu. Okrem základných informácií tam nájdete aj všetky zamyslenia, ktoré sú súčasťou stretnutí za niekoľko posledných mesiacov. Stretnutia trvajú cca 30-40 minút a budeme radi, keď sa budete môcť zúčastniť. (KB)

KONTAKTY:

BOHOSLUŽBY: DOP / POPOLUD.

Zbor Trnava, Kapitulská 23; trnava.casd.sk	9.00 / 14:00 hod.
Zbor Sereď, Školská 1, Dom kultúry 1. poschodie; sereď.casd.sk	9:00 / 13:30 hod.
Zbor Piešťany, Zavretý kút 113; piestany.casd.sk	9:30 hod.
Kazateľ: Karol Badinský, ☎ 0905 302 793, kbadinsky@gmail.com	

CIRKEV ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

TT ADVENT

AUGUST 2024

SPRAVODAJ PRE ZBORY TRNAVA, SEREĎ A PIEŠŤANY

B. D. EHRMAN: STRATENÉ EVANJELIUM JUDÁŠA IŠKARIOTSKÉHO.

Americký religionista Bart D. Ehrman bol členom malého tímu, ktorý zostavila National Geographic Society, aby v tajnosti overil pravosť a vek novoobjaveného Judášovho evanjelia. Hoci sa vzácny staroveký text dostal na svetlo sveta približne pred 40 rokmi, prešiel dlhou anabázou, náročným reštaurovaním a výskumom, kým ho Vatikán (2007) na Veľkú noc oficiálne zverejnil.

Ehrman o svojich zisteniach napísal pozoruhodnú knihu Evanjelium Judáša Iškariotského (Nový pohľad na zradcu a zradeného). Judášovo evanjelium je textom celkom mimoriadneho významu, pretože ponúka iný pohľad na jednu z najznámejších postáv Nového zákona. Zároveň vedie B. D. Ehrmana k tomu, aby si položil množstvo otázok o skutočnom, historickom Judášovi Iškariotskom: "Kto to bol? Aký bol? Čo robil? Prečo to urobil? A ako to vieme?" Skôr ako autor začne skúmať samotné Judášovo evanjelium, hľadá obraz Judáša v iných zachovaných prameňoch - evanjeliách Nového zákona a iných mimo evanjelijných prameňoch.

Potom podrobne opisuje, kde a ako bol vzácny papyrus objavený, ako sa pohyboval medzi obchodníkmi so starožitnosťami v Egypte, Spojených štátoch a Švajčiarsku, ako bol reštaurovaný a preložený a čo obsahuje. A, samozrejme, chce odpovedať na otázku, "prečo je jeho posolstvo také dôležité pre bádateľov raného kresťanstva i pre laických čitateľov, ktorí sa chcú dozvedieť viac o Novom zákone, Ježišom živote a dejinách kresťanstva po jeho smrti". Judášovo evanjelium (bez toho, aby sa v tom čase vedelo, o aký text ide) bolo objavené v egyptskej hrobke. Rukopis bol napísaný v koptčine a prešiel náročnou cestou, kým sa dostal do vlastníctva švajčiarskej nadácie, kde bol podrobený tajnému skúmaniu, ktoré zdokumentovali odborníci a zainteresovaní novinári. Autor opisuje celé dobrodružné pátranie, nie však pre odbornú verejnosť, ale úplne čitateľným, až napínavým spôsobom, celý príbeh čitateľovi predstavuje v širokom biblickom, historickom a literárnom kontexte.

Judáš bol kedysi jednoducho považovaný za prototyp zradcu a jeho úloha bola dlho zdanlivo jednoznačná. Napriek tomu zostal v mnohých ohľadoch záhadnou postavou. Novoobjavený text podľa slov autora "kladie prinajmenšom

tolko otázok, koľko odpovedí dáva. To však patrí k vzrušujúcemu historickému výskumu. Vždy, keď skúmame minulosť, otvárajú sa pred nami nové cesty skúmania." Výsledkom výskumu bolo zistenie, že ide zrejme o text spomínaný v staroveku, ktorý sa považoval za stratený, a že ide o gnostický text. (Gnóza bola jednou z heréz raného kresťanstva, ktorá hlásala zvláštne poznanie spásy prístupné len niekoľkým a jej prvky pretrvávali v stredovekých sektách). Evanjelium, hoci sa hlási k Judášovmu menu, nie je jeho dielom a podľa autora ho nenapísal ani niekto, kto Judáša skutočne poznal. "To, čo dáva tomuto gnostickému zjaveniu takú výnimočnosť," hovorí autor v závere svojej knihy o novom evanjeliu, "je skutočnosť, že je spojené s menom Judáša Iškariotského." Autor pripomína tradíciu, podľa ktorej bol Judáš považovaný za postavu popierajúcu Boha, násilníkeho zlodeja a vraha Krista. "Evanjelium o Judášovi nám ponúka iný pohľad a tvrdí, že Judáš bol jediný z učeníkov, ktorý rozumel svojmu Pánovi," píše Ehrman. Je dôležité, že nové evanjelium prispieva nielen k nášmu chápaniu postavy Judáša Iškariotského, ale aj samotného Ježiša. Len Judáš vraj videl pravdu, a preto je Ježiš jediný, kto mu zjavil všetko, čo treba vedieť. Ehrman sa zaoberal nielen postavami Judáša a Ježiša, ale v tom istom vydavateľstve súčasne vychádza aj jeho ďalšia kniha Peter, Pavol a Mária Magdaléna, ktorá sa zaoberá inými novozákonnými postavami. V tejto súvislosti možno pripomenúť, že v roku 2005 tu vyšla autorova kniha Da Vinciho kód: Pravda a fikcia.

Poznámka kazateľa CASD: Z historických prameňov je jasné, že Judáš nenapísal nijaké evanjelium. Tzv. Judášove evanjelium je dielom skupiny heretických kresťanov(gnostikov), ktorí pôsobili už v závere 1. st. n.l. Evanjelista Ján napísal listy (1-3), ktoré poukazujú na problémy, ktoré títo ľudia vytvárali. Toto „evanjelium“ je svedectvom o tom, ako táto skupina ľudí zmýšľala o Kristovi a ako sa snažila podkopať učenie, ktoré je obsiahnuté v štyroch biblických evanjeliách. (KB)

ŽIJEME NA POKRAJI TRAGÉDIE

Podľa Svetovej zdravotníckej organizácie sa má o tri roky depresia stať, spoločne s kardiovaskulárnymi chorobami, najčastejším ochorením. Oproti roku 2005 ňou trpí o 18 percent ľudí viac. Je to s ňou skutočne také vážne? Mení sa klasifikovanie depresie a jej kritériá sa posúvajú. V minulosti, keď sa človeku niečo prihodilo a bol smutný, tak sme to za ochorenie nevyhnutne nepovažovali. Dnes už toto meradlo neplatí. Veľa podnetov prichádzajúcich zvonku

psychopatologizujeme. Technologizovaná spoločnosť je nastavená tak, že človek má ísť na hranicu svojich možností. Takže všetci žijeme pod tlakom, vlastne všetci sme v depresii. To, čo sa deje okolo nás, sa vo všeobecnosti nedá vnímať bez vážneho znepokojenia.

Na čo je dobré rozširovanie kritérií? Pred tridsiatimi rokmi sme rozumeli slovu depresia v psychiatrii inak ako v súčasnosti. Pojem sa výrazne rozšíril. Podľa mňa sa tak deje s užitočným zámerom. Je dokázané, že neliečená depresia je, podobne ako fajčenie či obezita, rizikovým faktorom pre mnohé závažné ochorenia, a teda skracuje dĺžku života. Je pri nej drasticky zhoršená kvalita života.

Od mája 2013 platí nová klasifikácia duševných porúch. Koncept depresie sa rozširuje v rámci toho, do akej miery ignorujeme životnú situáciu pacienta. Zjednodušeným príkladom môže byť, že za depresiu začíname považovať úmrtie blízkeho človeka, stratu zamestnania alebo chudobu.

Čo možno považovať za limity? Deskriptívny prístup diagnostiky sa zámerne nezaobera príčinami poruchy, ale len tým, čo dokážeme zisťovať pomocou dotazníkov. Toto je súčasný vedecký trend. Túžime po objektivite aj za cenu straty individuality pacienta. Takýto prístup považujem za problematický.

Dánska psychoterapeutka Hanne Hostrup používa výstižnú metaforu havarovanej lode. Keď ochorieme fyzicky alebo psychicky – plavidlo stroskotalo. Stroskotanie môže byť, paradoxne, záchrana a objavenie novej pevniny. Ak však stroskotanú loď nasilu zatlačí psychiater alebo psychoterapeut naspäť do rozbúreného mora, je už vážnou etickou otázkou, či ide o potrebnú pomoc.

Mám pocit, že doba je horšia, než som ju vnímal kedysi. Možno je to tým, že starnem, možno tým, že mám klientelu, akú mám... Denne cítim znepokojenie. Myslím, že žijeme na pokraji spoločenskej tragédie a v globálnej humanitárnej katastrofe.

Prečo sa stresujeme? Hlavný problém je možno znecitlivenie. Ľudia sa znecitlivujú, pretože nevedia uniesť bolesť, ktorú rôznymi spôsobmi dostávajú dovnútra. Keby sme neznečitliveli, tak cítíme aj vnútorné signály napríklad o tom, ako veľmi sme sami. Naše vnútorné prežívanie je pod mediálnym a sociálnym náporom a potrebujeme sa chrániť, tak či tak strácame slobodu aj intimitu.

(Rozhovor s psychiatrom Jánom Ballxom, focus.hnonline.sk, 2017 skrátene)